Lietas arhīva Nr. CA-0197-19/9
ECLI:LV:ZAT:2019:1121.C16031618.7.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Aizkrauklē 2019.gada 21.novembrī

Zemgales apgabaltiesa
šādā sastāvā: tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Inese Skudra,
tiesnese Svetlana Maršāne,
tiesnese Inese Belicka
ar tiesas sēdes sekretāri Egiju Spodri,
piedaloties prasītājas /pers. A/ pilnvarotajam pārstāvim zvērinātam advokātam Jurim Rakevičam, atbildētājam /pers. B/, viņa pārstāvei zvērinātai advokātei Ilgai Jansonei,
atklātā apelācijas instances tiesas sēdē izskatīja vienkāršotās procedūras civillietu sakarā ar prasītājas /pers. A/ pilnvarotā pārstāvja zvērināta advokāta Jura Rakeviča apelācijas sūdzību par Zemgales rajona tiesas 2018.gada 18.oktobra spriedumu /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 2017.gada 29.decembrī prasītāja /pers. A/ vērsusies Jēkabpils rajona tiesā vienkāršotās procedūras lietā pret /pers. B/ par naudas piedziņu.

Prasītāja lūdz tiesu: 1) piedzīt no atbildētāja prasītājas labā īres un komunālo maksājumu parādu 925,17 EUR un zaudējumus 478,99 EUR, kopā 1404,16 EUR; 2) atzīt prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildes dienai saņemt no atbildētāja likumiskos 6 % gadā no parāda pamatsummas; 3) piedzīt no atbildētāja prasītājas labā visus tiesāšanās izdevumus.

Prasības pieteikumā norādīti šādi apstākļi.

[1.1] 2017.gada 30.martā starp pusēm noslēgts dzīvojamo telpu īres līgums par nekustamā īpašuma - dzīvokļa /adrese/, īri. Dzīvoklis nodots atbildētājam ar visām dzīvoklī esošām mēbelēm, piederumiem un sadzīves tehniku, īres maksa noteikta 200 EUR mēnesī, kā arī atbildētājs apņēmies segt visus komunālos maksājumus un maksājumus par elektroenerģiju.

No 2017.gada jūlija atbildētājs nemaksā ne īres maksu, ne komunālos maksājumus, ne maksājumus par izlietoto elektroenerģiju. 2017.gada septembra beigās viņš atstājis dzīvokli, nesamaksājot īres maksu un komunālos maksājumus par 2017.gada jūliju, augustu un septembri - 925,17 EUR. Laikā, kad dzīvoklis izīrēts atbildētājam, pilnībā sabojāts LED televizors Samsung UE-49K5502 478,99 EUR vērtībā. Par parāda un zaudējumu atmaksu atbildētājs rakstveidā brīdināts, taču maksājumus labprātīgi nav veicis.

[1.2] Prasība pamatota ar Civillikuma 1779., 2112., 2120., 2122., 2124., 2128., 2141., 2154.pantu (lietas 4.-7.lapa).

[2] Ar Zemgales rajona tiesas 2018.gada 18.oktobra spriedumu /pers. A/ prasība pret /pers. B/ par zaudējumu un parāda piedziņu noraidīta pilnībā. No /pers. A/ /pers. B/labā piedzīti tiesas izdevumi 10 EUR un ar lietas vešanu saistītie izdevumi 200 EUR.

Spriedums pamatots ar šādiem argumentiem.

[2.1] Izvērtējot to, vai atbildētājam ir pienākums atlīdzināt prasītājai radušos zaudējumus, tiesa atzinusi, ka ar lietā pārbaudītajiem pierādījumiem – pušu paskaidrojumiem, liecinieku liecībām, rakstveida dokumentiem un video ierakstu - nav konstatējama ne atbildētāja prettiesiska rīcība, ne vaina prasītājas televizora sabojāšanā.

[2.2] No dzīvojamo telpu īres līguma, kuru puses noslēgušas 2017.gada 30.martā, 1.1.punkta konstatēts, ka izīrētāja nodod īrniekam lietošanā, bet īrnieks pieņem uz laiku nekustamo īpašumu, kas atrodas /adrese/, ar piederumiem, mēbelēm un tehniku ar pieņemšanas nodošanas aktu, kas ir šī līguma neatņemama sastāvdaļa. Lietā nepastāv strīds par to, ka šāds pieņemšanas nodošanas akts nav sastādīts, atbildētājs neapstrīd faktu, ka dzīvoklī jau bijis pie sienas piestiprināts televizors, kuru viņš nekad nav izmantojis, neapstrīd arī faktu, ka televizors ir bojāts, bet neuzskata, ka viņš būtu vainīgs pie bojājuma, jo tas izlūzis no sienas kopā ar stiprinājumu un reģipša gabalu, nokritis uz grīdas, atsitoties pret galdu, laikā, kad viņš pats atradies vannas istabā.

Tādējādi tiesa atzinusi, ka nav konstatējama jebkāda atbildētāja prettiesiska rīcība, kuras rezultātā būtu iestājušās konkrētās sekas, kā arī nekonstatē apstākļus, kuriem juridisko seku ziņā būtu piemērojama Civillikuma 1779.panta norma, kas būtu par pamatu zaudējumu piedziņai.

[2.3] Konstatēts, ka prasītāja neapstrīd, ka televizors patiešām bija piestiprināts pie reģipša sienas ar stiprinājumu, kurš savukārt sienā ieskrūvēts ar trim skrūvēm, kā tas arī redzams atbildētāja iesniegtajā video materiālā. Neraugoties uz paziņojumu par notikušo, prasītāja nav izrādījusi interesi par sabojāto televizoru un nav ieradusies dzīvoklī pārliecināties par bojājuma iemesliem.

Lietā nepastāv strīds par to, ka atbildētājs par saviem līdzekļiem novērsis sienas bojājumu, ko tiesas sēdē apstiprināja arī liecinieks /pers. F/, kurš veicis sienas remontdarbus, ka stiprinājums, ar kuru televizors turējies pie sienas, pieskrūvēts ar trim skrūvēm četru vietā, turklāt skrūves bijušas neatbilstošas, lai noturētu televizoru, ievērojot to, ka siena ir reģipša, plāna, ar tukšumu līdz ķieģeļu sienai.

Prasītāja tiesas ieskatā minētos atbildētāja argumentus nav atspēkojusi un citus pierādījumus, kas patiešām norādītu uz atbildētāja vainojamu rīcību, kas būtu cēloniskā sakarībā ar nodarītajiem zaudējumiem, lietā nav iesniegusi.

Civillikuma 2154.panta norma, uz kuru atsaukusies prasītāja, nav attiecināma uz izskatāmo lietu, jo televizors, noslēdzot dzīvojamās telpas īres līgumu, ar pieņemšanas nodošanas aktu, kurā būtu norādīta tā cena, netika nodots. Līdz ar to atbildētājs nav uzņēmies nekādu risku par konkrēto lietu. Turklāt nav pamata uzskatīt, ka atbildētājs varēja paredzēt šāda zaudējuma rašanos, jo televizora uzstādīšana un nostiprināšana pie sienas bija notikusi

jau iepriekš, pirms atbildētājs parakstīja dzīvojamās telpas īres līgumu, līdz ar to viņš nevarēja zināt, kādā veidā, pie kādas sienas un cik droši televizors piestiprināts.

Tiesa atzinusi, ka zaudējums saistībā ar televizora bojājumu ir nejaušs zaudējums, kas atbildētājam nav jāatlīdzina.

[2.4] Atbilstoši dzīvojamo telpu īres līguma 3.3.punktam puses vienojušās, ka īres maksu un avansu par komunālajiem maksājumiem īrnieks maksā izīrētājai skaidrā naudā par katru nākošo mēnesi, līdz katra mēneša 30.datumam. Līguma darbības termiņš noteikts līdz 2018.gada 30.martam.

Lietā nepastāv strīds par to, ka naudas summas, kas saistītas ar maksājumiem par komunālajiem pakalpojumiem un īri, nodotas bez apliecinājuma no vienas vai otras puses.

Atbildētājs nepiekrīt prasītājas apgalvojumam, ka viņš nav maksājis īres maksu un maksu par komunālajiem pakalpojumiem no 2017.gada jūlija līdz oktobrim.

[2.5] No liecinieces /pers. G/ (tagad uzvārds /Uzvārds/) liecības nodibināts, ka viņa ar atbildētāju ir pazīstama, jo strādā vienā darba vietā kopš 2017.gada aprīļa, no maija draudzējas ar viņu, dažkārt uzturas atbildētāja īrētajā dzīvoklī, tāpēc redzējusi abas sievietes, kurām atbildētājs reizi mēnesī atdevis maksu par dzīvokļa īri un pakalpojumiem. Parasti saimniece vai grāmatvede piezvanīja iepriekš, norunātajā laikā satikušies, kad viņa vai otra sieviete piebrauca pie mājas vai citā vietā, kur /pers. B/gājis atdot naudu. Bijusi reize 2017.gada vasarā, jūlijā, kad saimniece piebrauca pie mājas un /pers. B/ iznesa naudu. Augustā un septembrī nauda atdota citai sievietei, kura ir prasītājas grāmatvede. Augustā nauda atdota pie veikala „Mego", atbildētājs vēl izņēmis kaut cik naudas no bankomāta, bet septembrī naudas nodošana notikusi pie mājas. Viņai bija zināms, ka atbildētājs veic šos maksājumus par dzīvokļa īri un komunālajiem pakalpojumiem. Nauda nodota bez jebkādiem parakstiem.

Novērtējusi liecinieces liecību kopsakarā ar lietā iesniegtajiem rakstveida pierādījumiem un ar pušu paskaidrojumiem, tiesa secinājusi, ka nav pamata šo liecību nepieņemt kā pierādījumu lietā, lieciniece ir brīdināta par krimināltatbildību. Uz liecinieces liecību patiesumu tiesas ieskatā norāda arī citi lietas faktiskie apstākļi. Prasības pieteikumā prasītāja vispār nenorāda uz apstākļiem, kuri bija par pamatu tam, ka atbildētājs 2017.gada septembra beigās atstājis dzīvokli, proti, nenorāda uz to, ka īres līgums būtu uzteikts no viņas puses sakarā ar maksājumu kavējumu kopš 2017.gada jūlija mēneša, kā tam vajadzēja notikt.

Līdz ar to secināts, ka ticamība piešķirama atbildētāja paskaidrojumam par to, ka prasītāja viņam pati ieteikusi ar 1.oktobri atbrīvot dzīvokli, jo viņš atteicies maksāt par sabojāto televizoru, ka jau ir atradusi labākus īrniekus. Turklāt prasītāja, neraugoties uz norādi prasības pieteikumā par rakstveida brīdinājumu atbildētājam, tomēr lietā šādus pierādījumus nav iesniegusi. Līdz ar to pamatots ir atbildētāja apgalvojums, ka par konkrētā maksājumu parāda esamību viņš uzzinājis, tikai saņemot tiesas dokumentus.

[2.6] Prasītājas arguments par to, ka prasības pamatotība tiek pierādīta ar lietā iesniegtajiem rēķiniem par neapmaksāto elektroenerģiju un komunālajiem pakalpojumiem, tiesas ieskatā nav pamatots, ievērojot to, ka atbildētājs saskaņā ar dzīvojamo telpu īres līgumu nevis pats apmaksāja pakalpojumu sniedzējas izrakstītos rēķinus, bet gan šo rēķinu apmaksai izsniedza skaidras naudas summu prasītājai.

Turklāt no iesniegtā rēķina Nr.1-30092017 par maksājumu Jēkabpils pilsētas Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvajai sabiedrībai „BEBRI" 223,19 EUR no 2017.gada 1.septembra līdz 2017.gada 30.septembrim, kurā norādīta gan kārtējā maksājuma summa, gan par iepriekšējo periodu neapmaksātā summa, nav redzams, ka neapmaksātā summa 162,16 EUR būtu par laika periodu, kurā dzīvoklī /adrese/, uzturējās atbildētājs.

Lietā nepastāv strīds par to, ka dzīvojamās telpas īres līguma projektu pirms tā parakstīšanas bija sastādījusi prasītāja, tajā paredzot norēķināšanos par īri un pakalpojumiem skaidrā naudā. Tādējādi tiesa piešķīrusi lielāku ticamību atbildētāja paskaidrojumam par to, ka visi maksājumi ir veikti, vēl jo vairāk tāpēc, ka kā pierādīšanas līdzeklis šādam apgalvojumam ir liecinieces liecība (lietas 66.-73.lapa).

[3] Par minēto spriedumu prasītājas /pers. A/ pilnvarotais pārstāvis zvērināts advokāts Juris Rakevičs iesniedzis apelācijas sūdzību, norādot, ka pārsūdz spriedumu pilnā apjomā.

[3.1] Apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka 2017.gada 30.martā starp pusēm noslēgtā dzīvojamo telpu īres līguma 3.2.punkts noteic, ka papildus īres maksai atbildētājs apņemas maksāt komunālos maksājumus saskaņā ar publiski apstiprinātiem tarifiem, skaitītāju rādījumiem par patērēto karsto ūdeni, elektroenerģiju un siltumenerģiju, mājas apsaimniekošanu, atkritumu izvešanu, televīzijas un interneta pakalpojumiem un citus maksājumus saskaņā ar saņemtajiem rēķiniem no pakalpojumus sniedzošajām organizācijām un uzņēmumiem. Savukārt 3.3.punkts noteic, ka īres maksu un avansu par komunālajiem pakalpojumiem atbildētājs maksā prasītājai skaidrā naudā par katru nākošo mēnesi līdz katra mēneša 30.datumam.

Uzskata, ka lietā pastāv strīds par to, vai atbildētājs ir izpildījis īres līguma 3.2. un 3.3.punkta nosacījumus, t. i., samaksājis prasītājai skaidrā naudā īres maksu un avansu par komunālajiem pakalpojumiem līdz 2017.gada 30.jūnijam - par 2017.gada jūliju; līdz 2017.gada 30.jūlijam - par 2017.gada augustu; līdz 2017.gada 30.augustam - par 2017.gada septembri; kā arī norēķinājies pilnībā par sniegtajiem pakalpojumiem līdz 2017.gada septembrim (kad atbildētājs īrējis dzīvokli) saskaņā ar pakalpojumu sniedzēju izrakstītajiem rēķiniem.

[3.2] Saskaņā ar Civillikuma 1838.panta pirmo daļu uzskata, ka atbildētājam ir pienākums pierādīt, ka viņš ir veicis īres maksas un avansa par komunālajiem pakalpojumiem samaksu prasītājai par 2017.gada jūliju, augustu un septembri un pilnībā norēķinājies par sniegtajiem pakalpojumiem līdz 2017.gada septembrim. Bet lietā pierādījumi tam nav iegūti.

Liecinieces/pers. G/ (tagad uzvārds /Uzvārds/) sniegtā liecība tiesas sēdē, ka viņa redzējusi abas sievietes, kurām atbildētājs reizi mēnesī atdevis maksu par dzīvokļa īri un pakalpojumiem, ka 2017.gada jūlijā, kad saimniece piebraukusi pie mājas, atbildētājs iznesis naudu, ka augustā nauda atdota pie veikala „Mego", kur atbildētājs vēl izņēmis kaut cik naudas no bankomāta, bet septembrī naudas nodošana notikusi pie mājas, apelatora ieskatā nav pamats tiesas argumentam, ka ar minēto liecību pierādīts fakts, ka atbildētājs veicis īres maksas un avansa maksājuma par komunālajiem pakalpojumiem samaksu prasītājai par 2017.gada jūliju, augustu un septembri, jo lieciniece nav redzējusi pašu naudas nodošanas (samaksas) faktu, līdz ar to nevar ar liecību pierādīt naudas samaksas faktu. Turklāt lieciniece arī neliecināja tiesā, ka pati redzējusi, kā augustā nauda atdota pie veikala „Mego", kur atbildētājs vēl izņēmis kaut cik naudas no bankomāta, bet septembrī naudas nodošana notikusi pie mājas. Lietā nav arī pierādījumu tam, ka atbildētājs samaksājis par komunālajiem maksājumiem saskaņā ar pakalpojumu sniedzēju izrakstītajiem rēķiniem līdz 2017.gada septembrim.

[3.3] Papildus vērš uzmanību uz tiesas secinājumu, ka tieši draudzīgo attiecību dēļ ar atbildētāju lieciniece patiešām varēja būt konkrēto notikumu aculieciniece, kas apelatora ieskatā ir pretrunā ar citiem tiesas secinājumiem. Tiesa nav noskaidrojusi, kur (no kāda avota) lieciniece ieguvusi visas tiesas sēdē sniegtās ziņas. Līdz ar to liecinieces liecība nekādā veidā nepierāda naudas samaksu no atbildētāja puses.

Turklāt lieciniece liecināja, ka kopš 2017.gada aprīļa, maija draudzējas ar atbildētāju, dažkārt uzturoties arī viņa īrētajā dzīvoklī. Līdz ar to secina, ka faktiski lieciniece ar atbildētāju plašākā nozīmē ir ģimenes locekļi, arī tiesa atzinusi, ka lieciniecei ir attiecības ar atbildētāju.

Ņemot vērā to, ka lieciniece faktiski ir atbildētāja ģimenes locekle, jo dažkārt uzturas arī atbildētāja īrētajā dzīvoklī, un kopš 2017.gada aprīļa, maija draudzējas ar atbildētāju, secina, ka ir vispārzināms fakts, ka ģimenes loceklis, visticamāk, būs ieinteresēts paslēpt vai sagrozīt taisnību jautājumā par sava ģimenes locekļa saistībām, kas vistiešākajā veidā var skart materiāli arī tieši liecinieci gadījumā, ja parāds tiek piedzīts no atbildētāja. Tiesas atsauce uz to, ka lieciniece pirms liecību sniegšanas ir brīdināta par krimināltatbildību, un, ka tas tomēr mudina runāt patiesību, apelatora ieskatā nav pamats uzskatam, ka viņai nav intereses paslēpt vai sagrozīt taisnību.

Lietā nav pierādījumu atbildētāja un liecinieces sniegtajām ziņām, ka 2017.gada augustā daļa naudas, kas nodota prasītājai, izņemta no bankomāta,

ko tiesa nav vērtējusi.

Norāda, ka prasītāja rakstiski atbildētājam uzteikusi īres līgumu, bet uzteikums nav saglabājies, kā arī nav saglabājušies pierādījumi par tā nosūtīšanu atbildētājam.

[3.4] Uzskata, ka tiesa nepamatoti noraidījusi prasītājas argumentu, ka prasības pamatotība pierādīta ar lietā iesniegtajiem rēķiniem par neapmaksāto elektroenerģiju un komunālajiem pakalpojumiem. Atbildētājs saskaņā ar īres līgumu nevis pats apmaksāja pakalpojumu sniedzēja izrakstītos rēķinus, bet gan rēķinu apmaksai izsniedza skaidru naudu prasītājai. Lietas materiālos esošie rēķini ir pierādījums tam, ka atbildētājs nav izpildījis īres līguma 3.2.punkta nosacījumus un nav veicis rēķinu apmaksu, kas viņam bija jāveic pašam, jo atbildētājam bija pienākums maksāt prasītājai tikai avansu par komunālajiem pakalpojumiem, kas arī netika izdarīts 2017.gada jūlijā, augustā un septembrī.

Atzīmē, ka īres līgums ir abu pušu paustā griba un izvēle, kādā veidā tiks veikti maksājumi, un likuma „Par dzīvojamo telpu īri" un citi normatīvie akti neuzliek par pienākumu prasītājai skaidras naudas norēķina gadījumā izsniegt attiecīgu kvīti vai citu maksājuma saņemšanas apliecinājumu atbildētājam. Turklāt saskaņā ar Civillikuma 1838.panta pirmo daļu samaksas fakta pierādīšanas nasta gulstas uz personu, kura veic samaksu, atbildētājam bija pienākums gādāt un rūpēties par pierādījumu iegūšanu par naudas samaksu. Bet šādi pierādījumi lietā nav iesniegti.

[3.5] Norāda, ka atbildētājam ir pienākums arī atlīdzināt prasītājai nodarītos zaudējumus 478,99 EUR, jo atbildētāja vainas dēļ sabojāts prasītājai piederošais televizors.

Lietā nepastāv strīds par to, ka, noslēdzot īres līgumu, atbildētājs pieņēmis lietošanā no prasītājas arī televizoru. Tas izriet no īres līguma satura, turklāt arī pats atbildētājs atzinis, ka televizors nodots vienlaicīgi ar dzīvokli. Turklāt lietā arī nepastāv strīds par to, ka televizors ir sabojāts laikā, kad atbildētājs jau īrējis prasītājas dzīvokli.

Uzskata, ka atbildētāja vainu televizora sabojāšanā tieši pierāda paša atbildētāja darbības, t. i., atbildētājs pēc televizora sabojāšanas fakta pats par saviem naudas līdzekļiem un pēc savas iniciatīvas veicis sienas, kur bija piestiprināts televizors, remontu. Līdz ar to nav pamata apšaubīt to, ka atbildētājs izjutis vainu notikušajā.

Turklāt apelatoram nav saprotams, kādēļ tiesa piedevusi augstāku ticamību atbildētāja paskaidrojumiem par to, ka televizors izlūzis no sienas kopā ar stiprinājumiem un ģipša gabalu ne viņa vainas dēļ, salīdzinājumā ar prasītājas paskaidrojumiem, ka televizors bijis piestiprināts pie sienas jau vairākus gadus un turējies, ka tikai, to grozot (ko visticamāk darījis atbildētājs), televizors atbildētāja vainas dēļ ir nokritis no sienas.

[3.6] Līdz ar to apelācijas sūdzības iesniedzējs lūdz tiesu: 1) atcelt pilnīgi Zemgales rajona tiesas 2018.gada 18.oktobra spriedumu; 2) piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai īres un komunālo maksājumu parādu 925,17 EUR un zaudējumus 478,99 EUR, kopā 1404,16 EUR; 3) atzīt prasītājai tiesības par laiku līdz tiesas sprieduma izpildei saņemt 6 % gadā no pamatparāda; 4) piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai visus tiesāšanās izdevumus (lietas 78.-82.lapa).

[4] Ar Zemgales apgabaltiesas tiesneses 2018.gada 6.decembra lēmumu saskaņā ar Civilprocesa likuma 440.[11] panta trešo daļu nolemts lietu iztiesāt tiesas sēdē (lietas 89.lapa).

[5] Atbildētājs/pers. B/ iesniedzis rakstveida paskaidrojumus par prasītājas pārstāvja apelācijas sūdzību, kurā norādīts, ka to uzskata par nepamatotu un noraidāmu.

[5.1] Atspējojot apelācijas sūdzībā minētos argumentus, paskaidrojumu iesniedzējs norāda, ka tā kā viņa rīcībā nav rakstisks apliecinājums jeb kvīts, jo prasītāja, saņemot no īres maksu un maksu par komunālajiem, ne reizi īres līguma darbības laikā kvīti neizsniedza, tad samaksas faktu pierādījis ar liecinieces /pers. G/ (tagad uzvārds /Uzvārds/) liecību, kura apliecināja, ka paskaidrojumu iesniedzējs ir samaksājis prasītājai par jūliju, augustu un septembri. Lieciniece pati dzirdēja un redzēja, ka prasītāja vai viņas grāmatvede ierodas pēc īres un komunālo pakalpojumu samaksas, ka viņš tikās ar prasītāju vai viņas pārstāvi (grāmatvedi), ka gājis maksāt par dzīvokli. Tiesa pamatoti spriedumā norādījusi, ka lieciniece nav to personu lokā, kas varētu atteikties liecināt. Turklāt arī pārējie lietas faktiskie apstākļi neliecina, ka atbildētājs bijis parādā par īri un komunālajiem pakalpojumiem, t. sk., prasītāja nav izteikusi atgādinājumu, pretenzijas par parādu pat tad, kad dzīvoklis atbrīvots un nodots atpakaļ prasītājai.

[5.2] Attiecībā par prasību atlīdzināt nodarītos zaudējumus 478,99 EUR par televizoru norāda, ka mūsdienu tiesību teorijā atzīts, ka zaudējumu atlīdzības pienākums iestājas tad, kad vienlaicīgi pastāv šādi priekšnoteikumi jeb atlīdzības pamati: 1) tiesību aizskārēja neattaisnojuma darbība, kas attiecīgos gadījumos ietver arī novērtējumu no vainojamības viedokļa; 2) zaudējumu esamība; 3) cēloniskais sakars starp zaudējumiem un neatļauto darbību (*K.Torgāns. Saistību tiesības I dala. Rīga, 2006., lpp.209.).*

Secina, ka tiesa pamatoti norādīja, ka lietā nav pierādījumi, ka atbildētājs būtu veicis prettiesisku vainojamu rīcību, līdz ar to nav iestājies zaudējumu atlīdzības pirmais priekšnoteikums.?

Tiesas sēdē nopratinātais liecinieks /pers. F/, kurš veicis sienas remontdarbus, apliecināja, ka televizors bijis pieskrūvēts pie sienas ar trim skrūvēm četru vietā, turklāt skrūves bijušas neatbilstošas, lai noturētu televizoru, jo siena ir no ģipša (ģipškartona), turklāt ar tukšumu līdz ķieģeļu sienai.

Uzsver, ka televizora nokrišana notikusi prasītājas vainas dēļ, proti, izvēloties tādus darbiniekus vai meistarus, kas nepareizi televizoru pieskrūvējuši pie sienas.

[5.3] Ņemot vērā to, ka prasītāja nav pierādījusi un pamatojusi ne prasījumu par parāda piedziņu, ne prasījumu par zaudējumu piedziņu, uzskata, ka apelācijas sūdzība un prasība ir noraidāmas (lietas 94.-96.lapa).

[6] Tiesas sēdē apelācijas sūdzības iesniedzējs prasītājas /pers. A/ pilnvarotais pārstāvis zvērināts advokāts Juris Rakevičs apelācijas sūdzību uzturēja, prasību neatzina, sniedza apelācijas sūdzībā un prasības pieteikumā norādītajam analogus paskaidrojumus.

Tiesas sēdē atbildētājs /pers. B/ apelācijas sūdzību neatzina, sniedza paskaidrojumos par prasītājas pārstāvja apelācijas sūdzību norādītajam analogus paskaidrojumus. Papildus paskaidroja, ka /pers. G/, ar kuru draudzējies no 2017.gada marta beigām vai aprīļa sakuma līdz 2018.gada decembra beigām, bija lieciniece tam, ka atbildētājs maksājis par dzīvokli skaidrā naudā. Tikai šobrīd uzzinājis, ka lieciniece atteikusies no pirmās instances tiesas sēdē sniegtās liecības, ka viņa vērsusies policijā ar iesniegumu, ka ir piespiesta tiesā sniegt šādas liecības, iespaidota fiziski un morāli, kas atbildētāja ieskatā ir meli. Prasītāja atteicās izsniegt rakstisku pierādījumu par skaidras naudas saņemšanu. Nevar izprasīt konta izrakstu par 2017.gadu no AS „Citadele banka", jo gadu iepriekš slēdzis šajā bankā kontu. Lai samaksātu par dzīvokli par 2017.gada jūliju, augustu un septembri, naudu izņēmis no AS „Citadele banka" norēķinu konta. Tagad atbildētājam palicis norēķinu konts tikai AS „Swedbank". Pie veikala „Mego" Vienības ielā 1a, Jēkabpilī, bija bankomāts, no kura izņēmis naudu. Tajā dienā, kad runa bija par naudas izņemšanu no bankomāta, atdevis naudu prasītājas grāmatvedei pie 400 EUR, t. sk., 200 EUR par īri un pārējais bijis par komunālajiem maksājumiem. Norādīja, ka naudas nodošana par dzīvokli notika mēneša beigās vai mēneša sākumā. Prasītāja ar atbildētāju sazinājās, tad viņi satikušies, atbildētājs nodeva prasītājas norādīto skaidrās naudas summu. Ar prasītāju pasliktinājās attiecības tad, kad īrētajā dzīvoklī nokrita televizors, pie kā atbildētājs nav vainojams. Ar liecinieci attiecības ir izjukušas.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, noklausījusies apelācijas sūdzības iesniedzēja prasītājas /pers. A/ pilnvarotā pārstāvja zvērināta advokāta Jura Rakeviča, atbildētāja /pers. B/ paskaidrojumus, liecinieces /pers. G/ liecību, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos materiālus, apelācijas sūdzības motīvus, uzskata, ka prasība ir apmierināma daļēji.

[7.1] Prasītājas pārstāvis pirmās instances tiesas spriedumu pārsūdzējis pilnā apmērā, apelācijas sūdzībā norādot, ka saskaņā ar Civillikuma 1838.panta pirmo daļu atbildētājam ir pienākums pierādīt, ka viņš ir veicis īres maksas un avansa par komunālajiem pakalpojumiem samaksu prasītājai par 2017.gada jūliju, augustu un septembri un ir pilnībā norēķinājies par sniegtajiem pakalpojumiem līdz 2017.gada septembrim. Taču lietā pierādījumi tam nav iegūti. Nav arī saprotams, kādēļ tiesa piedevusi augstāku ticamību atbildētāja paskaidrojumiem par to, ka televizors izlūzis no sienas kopā ar stiprinājumiem un reģipša gabalu ne viņa vainas dēļ, salīdzinājumā ar prasītājas paskaidrojumiem, ka televizors bijis piestiprināts pie sienas jau vairākus gadus un turējies, ka tikai, to grozot (ko visticamāk darījis atbildētājs), televizors atbildētāja vainas dēļ ir nokritis no sienas.

[7.2] Atbilstoši Civilprocesa likuma 426.panta pirmajai daļai *apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajās sūdzībās.*

Prasītājas pārstāvja iebildumi pret prasības noraidīšanu pamatoti ar to, ka pirmās instances tiesa nepamatoti noraidījusi argumentu, ka prasības pamatotība pierādīta ar lietā iesniegtajiem rēķiniem par neapmaksāto elektroenerģiju un komunālajiem pakalpojumiem. Atbildētājam ir pienākums arī atlīdzināt prasītājai nodarītos zaudējumus 478,99 EUR, jo atbildētāja vainas dēļ sabojāts prasītājai piederošais televizors.

[8] Atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta pirmajai daļai *katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.*

[8.1] Lietā nav strīda, ka 2017.gada 30.martā prasītāja kā izīrētāja un atbildētājs kā īrnieks noslēguši dzīvojamo telpu īres līgumu, ar kuru izīrētāja nodevusi īrniekam lietošanā, bet īrnieks pieņēmis uz laiku nekustamo īpašumu, kas atrodas /adrese/, ar piederumiem, mēbelēm un tehniku, ar pieņemšanas nodošanas aktu, kas ir šī līguma neatņemama sastāvdaļa (līguma 1.1.punkts).

Šajā sakarā pirmās instances tiesa pareizi konstatējusi, ka lietā nepastāv strīds par to, ka dzīvojamo telpu īres līgumā minētais pieņemšanas nodošanas akts nav sastādīts, savukārt atbildētājs neapstrīd faktu, ka dzīvoklī jau bijis pie sienas piestiprināts televizors.

No minētā dzīvojamo telpu īres līguma 1.3.punkta izriet, ka īrnieks dzīvokli pieņem ar šī līguma parakstīšanas dienu tādā stāvoklī, kādā tas atradīsies dzīvokļa nodošanas brīdī. 1.4.punktā noteikts, ka īrnieks apliecina, ka ir iepazinies ar dzīvokļa faktisko stāvokli un atsakās nākotnē celt jebkāda veida pretenzijas šajā sakarā un prasīt līguma atcelšanu nesamērīgu zaudējumu dēļ, izņemot apslēptu defektu gadījumā, kuru parādīšanās neļauj dzīvokli izmantot dzīvošanai.

Saskaņā ar 2.1.punktu līgums stājās spēkā ar tā parakstīšanas brīdi un ir spēkā līdz 2018.gada 30.martam, ieskaitot, un līdz brīdim, kad līdzēji pēc līguma termiņa notecējuma ir pilnībā izpildījuši līgumsaistības.

Līguma 3.1.punktā noteikts, ka īres maksa par dzīvokļa lietošanu mēnesī noteikta 200 EUR (īres maksa). Papildus īres maksai īrnieks apņemas maksāt komunālos maksājumus saskaņā ar publiski apstiprinātiem tarifiem, skaitītāju rādījumiem par patērēto karsto ūdeni, par patērēto elektroenerģiju un siltumenerģiju, mājas apsaimniekošanu, par atkritumu izvešanu, televīzijas un interneta pakalpojumiem un citus maksājumus saskaņā ar saņemtajiem rēķiniem no pakalpojumus sniedzošajām organizācijām un uzņēmumiem (3.2.punkts).

Īres maksu un avansu par komunālajiem maksājumiem īrnieks maksā izīrētājai skaidrā naudā par katru nākošo mēnesi, līdz katra esošā mēneša 30.datumam (3.3.punkts). Savukārt līguma parakstīšanas dienā īrnieks samaksā izīrētājai skaidrā naudā 200 EUR garantijas summu (3.4.punkts) (lietas 9.-12.lapa).

[8.2] Lietā ir strīds par to, vai atbildētājs ir izpildījis īres līguma 3.2. un 3.3.punkta nosacījumus, t. i., samaksājis prasītājai skaidrā naudā īres maksu un avansu par komunālajiem pakalpojumiem līdz 2017.gada 30.jūnijam - par 2017.gada jūliju; līdz 2017.gada 30.jūlijam - par 2017.gada augustu; līdz 2017.gada 30.augustam - par 2017.gada septembri; kā arī norēķinājies pilnībā par sniegtajiem pakalpojumiem līdz 2017.gada septembrim saskaņā ar pakalpojumu sniedzēju izrakstītajiem rēķiniem.

Kā arī strīds lietā ir par to, vai atbildētājs ir vainojams pie prasītājai piederošā televizora sabojāšanas, vai līdz ar to viņam ir pienākums atlīdzināt prasītājai nodarītos zaudējumus 478,99 EUR par televizoru Samsung UE-49K5502.

[9] No prasītājas prasības pieteikumā norādītā prasības summas aprēķina redzams, ka atbildētāja parādu veido īres maksa par 2017.gada jūliju, augustu un septembri 600 EUR, maksa par komunālajiem pakalpojumiem 223,19 EUR un elektroenerģiju 101,98 EUR, kopā 325,17 EUR un zaudējumi par sabojāto televizoru 478,99 EUR, kopā 1404,16 EUR (lietas 5.lapa).

[9.1] No prasītājas iesniegtā Jēkabpils pilsētās Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības „BEBRI" 2017.gada 30.septembra ikmēneša rēķina Nr.1-30092017 redzams, ka par ikmēneša komunālajiem pakalpojumiem aprēķināti 61,03 EUR un norādīta neapmaksātā summa 162,16 EUR, kopā rēķins izrakstīts par summu 223,19 EUR (lietas 19.lapa).

Pirmās instances tiesa no minētā rēķina secinājusi, ka nav redzams, ka neapmaksātā summa 162,16 EUR būtu par laika periodu, kurā dzīvokli /adrese/ uzturējās atbildētājs.

Ņemot vērā, ka atbildētājs dzīvokli īrējis no 2017.gada 30.marta un lietā nepastāv strīds, ka maksājumi par dzīvokli pilnībā veikti par aprīļa, maija un jūnija mēnesi, atbildētājam nosūtot rēķinus, kuri pilnībā no atbildētāja puses tikuši par minētajiem mēnešiem apmaksāti, tad nav pamata apšaubīt, ka 2017.gada 30.septembra rēķinā norādītā neapmaksātā suma 162,16 EUR ir par periodu – 2017.gada jūlija un augusta mēnešiem, kad dzīvokli dzīvoja atbildētājs.

[9.2] No prasītājas iesniegtā AS „Latvenergo" 2017.gada 6.septembra ikmēneša rēķina Nr.913928457835 redzams, ka par mēnesī patērēto elektroenerģiju aprēķināti 37,41 EUR un norādīta neapmaksātā summa 37,05 EUR, kopā rēķins izrakstīts par summu 74,46 EUR (lietas 13.lapa).

No AS „Latvenergo" 2017.gada 3.oktobra ikmēneša rēķina Nr.913349010471 redzams, ka par patērēto elektroenerģiju aprēķināti 27,52 EUR.

[9.3] Līdz ar to apelācijas instances tiesai nav pamata apšaubīt prasītājas parāda aprēķinu, no kura izriet, ka atbildētāja kopējais parāds par 2017.gada jūliju, augustu un septembri par komunālajiem pakalpojumiem ir 223,17 EUR un elektroenerģiju – 101,98 EUR.

[9.4] Saskaņā ar 2017.gada 30.marta dzīvojamo telpu īres līguma 3.1.punktu īres maksa par dzīvokļa lietošanu mēnesī noteikta 200 EUR, savukārt atbildētājs nav maksājis īres maksu par trīs mēnešiem - 2017.gada jūliju, augustu un septembri, kopā parāds par īres maksu ir 600 EUR.

Likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 12.[1] pants nosaka, ka *dzīvojamās telpas īres līguma saistību izpildes nodrošināšanai izīrētājs, slēdzot dzīvojamās telpas īres līgumu, ir tiesīgs prasīt no īrnieka drošības naudas iemaksu, paredzot līgumā tās apmēru, samaksas, dzēšanas un atmaksāšanas kārtību un termiņus. Ja īrnieks, īres līgumam izbeidzoties, ir parādā izīrētājam īres maksu vai maksu par pakalpojumiem, kā arī par nodarītajiem zaudējumiem, parāds tiek dzēsts un zaudējumi atlīdzināti no drošības naudas.*

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka prasība par dzīvokļa īri 200 EUR apmērā noraidāma kā nepamatota, jo saskaņā ar 2017.gada

30.marta dzīvojamo telpu īres līguma 3.4.punktu līguma parakstīšanas dienā īrnieks samaksājis izīrētājai skaidrā naudā 200 EUR garantijas summu, kura atskaitāma no kopējās parāda summas.

[10] Civillikuma 1587.pants noteic, ka *tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.*

[10.1] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 104.panta pirmo daļu *pušu un trešo personu paskaidrojumi, kuri ietver ziņas par faktiem, uz kuriem pamatoti viņu prasījumi vai iebildumi, atzīstami par pierādījumiem, ja tos apstiprina citi tiesas sēdē pārbaudīti un novērtēti pierādījumi.*

Lieciniece /pers. G/sākotnēji vērsusies Valsts policijā, bet vēlāk, 2019.gada 24.janvārī, tiesā ar iesniegumu, kurā norāda, ka no 2016.gada līdz 2018.gadam dzīvoja kopā ar /pers. B/. Tajā laikā viņš īrēja dzīvokli /adrese/, kurā dzīvojuši kopā. Pēc tam viņš pārtrauca īrēt dzīvokli, par to nesamaksājot īres un komunālos maksājumus. Vēlāk dzīvojuši kopā viņas dzīvoklī, atbildētājs teicis, ka viņai būs jāiet liecināt, ka maksājumi ir samaksāti. Tā kā viņiem bija bieži kopdzīves konflikti, kuros pielietota arī fiziska vardarbība pret liecinieci, bija spiesta piekrist (lietas 100.lapa).

Apelācijas instances tiesas sēdē nopratināta kā lieciniece /pers. G/ liecināja, ka atbildētājs teicis, ka maksās tad kad būs nauda, ka pati neko neesot redzējusi par maksām.

Atbildētājs paskaidroja, ka lieciniece ar šāda satura liecību grib viņam ieriebt, ka 2016.gadā nemaz nepazina Lieni, līdz ar to viņas paskaidrojumi par to, ka viņi dzīvojuši kopā no 2016.gada, ir nepatiesi.

[10.2] Civillikuma 1838.panta pirmā daļa nosaka, *ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo.* Atbilstoši minētā panta otrajai daļai *pierādīt samaksu var ar visiem atļautiem pierādījuma līdzekļiem, bet sevišķi ar rakstisku apliecinājumu jeb kvīti; samaksas saņēmējs nedrīkst atteikties to izdot parādniekam.*

Līdz ar to, neskatoties uz to, ka puses pielīga īres maksu un maksu par komunālajiem maksājumiem veikt skaidrā naudā, tas neizslēdza iespēju atbildētājam pieprasīt no prasītājas kvīti par veikto maksājumu samaksu vai cita veida rakstisku parakstu par naudas saņemšanu.

[10.3] Izvērtējot atbildētāja pirmās instances tiesas sēdē detalizēti sniegto paskaidrojumu par to, ka 2017.gada 23.augustā samaksa veikta grāmatvedei, bet 23.septembrī Jēkabpilī pie veikala „Mego" pašai prasītājai, ka pirms tam turpat no bankomāta izņemta nauda, apelācijas instances tiesa konstatē, ka šie atbildētāja paskaidrojumi neapstiprinās ne ar kādiem citiem pierādījumiem.

Kā pierādījumu īres un komunālo maksājumu samaksai 2017.gada augusta mēnesī atbildētājs iesniedzis AS „Swedbank" konta izrakstu, no kura redzams, ka nauda no bankomāta 160 EUR izņemta 2017.gada 28.augustā, nevis 23.augustā, turklāt pavisam citā bankomātā citā vietā – tirdzniecības centrā Vienības ielā 7, Jēkabpilī (lietas 134.lapa).

[10.4] Izvērtējot liecinieces /pers. G/liecību, uz kuru pamatā balstīts pirmās instances tiesas spriedums, apelācijas instances tiesa konstatē, ka atkārtoti nopratināta tiesas sēdē un būdama brīdināta par krimināatbildību par apzināti nepatiesu liecību došanu, lieciniece no iepriekš sniegtajām liecībām atteicās, paskaidrojot, ka neko par naudas maksāšanu prasītājai vai viņas grāmatvedei nav redzējusi.

Apelācijas sūdzībā pamatoti norādīts, ka pati par sevi liecinieces liecība, ka viņa esot redzējusi abas sievietes, kurām atbildētājs atdevis maksu par dzīvokļa īri un pakalpojumiem, nav pamats uzskatam, ka ar minētajām liecībām pierādīts fakts, ka atbildētājs veicis samaksu par 2017.gada jūliju, augustu un septembri, jo lieciniece nav redzējusi pašu naudas nodošanas faktu.

Apelācijas instances tiesai nav pamata piedot ticamību atbildētāja paskaidrojumiem par samaksas veikšanu par dzīvokļa īri un komunālajiem pakalpojumiem jūlijā, augustā un septembrī, jo šos atbildētāja paskaidrojumus neapstiprina neviens lietā iesniegts pierādījums.

Tādējādi no atbildētāja prasītājas labā piedzenams parāds par komunālajiem pakalpojumiem un elektroenerģiju 325,17 EUR un dzīvokļa īri 400 EUR.

[11] Starp pusēm nav strīda, ka televizors ir sabojāts laikā, kad atbildētājs īrējis prasītājas dzīvokli. Prasītāja iesniegusi fotoattēlu, kurā redzams minētais sabojātais televizors (lietas 20.lapa).

LED televizora Samsung UE-49K5502 vērtību 478,99 EUR apliecina prasītājas iesniegtā izdruka no RD Electronics interneta veikala (lietas 21.lapa).

Lietas izskatīšanas laikā atbildētājs nav izteicis iebildumus par prasītājas norādīto sabojātā televizora vērtību.

[11.1] Prasītājas pārstāvis uzskata, ka atbildētāja vainu televizora sabojāšanā tieši pierāda paša atbildētāja darbības, t. i., atbildētājs pēc televizora sabojāšanas fakta pats par saviem naudas līdzekļiem un pēc savas iniciatīvas veicis sienas, kur bija piestiprināts televizors, remontu. Līdz ar to nav pamata apšaubīt to, ka atbildētājs izjutis savu vainu notikušajā.

[11.2] Apelācijas instances tiesas sēdē nopratināta kā lieciniece /pers. G/ liecināja, ka atbildētājs stāstījis, ka televizors īrētajā dzīvoklī no sienas nokritis, jo, ejot garām, viņš ar kāju aizķēris vadu, kurš televizoru savienojis ar portatīvo datoru, kurš savukārt stāvējis uz galda. Nav bijusi klāt, kad televizors nokritis.

Iepazīstoties ar zibatmiņā fiksēto bojātās sienas un televizora videoierakstu, kā arī iesniegto tehnisko datu lapu, kurā fiksēti televizora stiprinājumu *capas* – atsperes grozāmā uzgaļa, kā arī tā uzstādīšanas parametru dati, nav pamata secināt, ka zaudējums būtu uzskatāms par nejaušu, kurš atbildētājam nebūtu jāatlīdzina.

[11.3] Atbildētājam dzīvoklis ir nodots ar visu tehniku, kas tajā atrodas, netiek noliegts, ka atbilstošas markas televizors bijis, ka tas bijis iegādāts jauns, lietots tikai sešus mēnešus, atbildētāja darbības - dzīvošanas īrētajā dzīvoklī dēļ tas ir saplīsis, līdz ar to prasītājai nav jācieš zaudējumi par tehniku, kura atbildētāja darbību dēļ ir gājusi bojā.

Dzīvojamo telpu īres līguma 5.7.4. punktā atbildētājs apņēmies visu šī līguma darbības laiku uzturēt dzīvokli tādā kārtībā, kādā tas tika pieņemts un nepieļaut dzīvokļa vispārējā stāvokļa pasliktināšanos.

Līdz ar to atbildētājs uzņēmies materiālo atbildību par līguma 1.punktā viņam nodotajiem piederumiem un tehniku.

Saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu *katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.*

Kā tiesību teorijā atzīts, no minētās tiesību normas izriet, ka zaudējumu atlīdzināšanas pienākums iestājas, pastāvot šādiem priekšnoteikumiem: 1) tiesību aizskārēja neattaisnojama darbība, kas attiecīgajos gadījumos ietver arī novērtējumu no vainojamības viedokļa; 2) zaudējumu esamību; 3) cēlonisko sakaru starp zaudējumiem un neatļauto darbību.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu apelācijas instances tiesas ieskatā ir pierādīta zaudējumu esamība, kā arī ir pierādīts cēloniskais sakars starp atbildētāja rīcību par prasītājai piederošā televizora sabojāšanu un zaudējumiem 478,99 EUR par televizoru.

[12] Apelācijas instances tiesa atbildētāja paskaidrojumus, ka ar prasītāju par dzīvokļa īri un komunālajiem maksājumiem ir norēķinājies pilnībā, un ka viņš nav vainojams pie prasītājai piederošā televizora sabojāšanas, atzīst par nepamatotiem un neatbilstošiem lietā iesniegtiem pierādījumiem.

Līdz ar to pirmās instances tiesas izdarītie secinājumi, kas bijuši pamatā prasītājas prasības noraidīšanai, ir nepamatoti.

Tādējādi prasītājas celtā prasība par naudas piedziņu ir apmierināma daļēji, apmierinot prasītājas pārstāvja iesniegto apelācijas sūdzību.

Pirmās instances tiesa, noraidot prasītājas prasību par parāda un zaudējumu piedziņu, ir nepietiekoši novērtējusi lietā iesniegtos

pierādījumus, kā rezultātā nepamatoti prasību noraidījusi.

[13] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, *pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram (..).*

Tā kā prasība tiek apmierināta daļēji, tad no atbildētāja prasītājas labā piedzenami samaksātie tiesas izdevumi proporcionāli tiesas apmierinātā prasījuma apmēram.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 33.panta otrajai daļai, *tiesas izdevumi ir: 1) valsts nodeva; 2) kancelejas nodeva; 3) ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.*

Iesniedzot prasības pieteikumu, prasītāja samaksājusi valsts nodevu 210,63 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,30 EUR (lietas 8.lapa), iesniedzot apelācijas sūdzību, prasītāja samaksājusi valsts nodevu 210,63 EUR (lietas 83.lapa).

Apmierinot prasību par summu 1204,16 EUR no celtās prasības par summu 1404,16 EUR, prasība tiek apmierināta par 85,76 %, par labu prasītājai piedzenama valsts nodeva 180,64 EUR par celto prasību un valsts nodeva 180,64 EUR par apelācijas sūdzības iesniegšanu.

Līdz ar to no atbildētāja prasītājas labā piedzenami tiesas izdevumi 364,48 EUR (180,64+180,64+3,30).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 38.panta pirmās daļas 5.punktu *kancelejas nodeva maksājama par liecinieka uzaicināšanu - 5 euro par katru personu.*

Līdz ar to no atbildētāja valsts labā piedzenama kancelejas nodeva 5 EUR sakarā ar liecinieces /pers. G/ nopratināšanu apelācijas instances tiesas sēdē.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 44.pantam no atbildētāja prasītājas labā piedzenami ar lietas vešanu saistītie izdevumi.

Prasītāja samaksājusi zvērinātam advokātam Jurim Rakevičam 2018.gada 12.martā par juridiskās palīdzības sniegšanu un pārstāvību tiesas sēdē 150 EUR (lietas 36.lapa) un 2019.gada 21.februārī par pārstāvību civillietā Nr.C16031618 150 EUR (lietas 104.lapa), kas saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunktu piedzenami no atbildētāja prasītājas labā.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktam no atbildētāja valsts labā piedzenami iepriekš nesamaksātie izdevumi par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu, kuru kopējais apmērs pirmās instances tiesā ir 3,25 EUR, apelācijas instances tiesā – 2,34 EUR, kopā 5,59 EUR, kas apstiprinās ar uzziņu par ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem (lietas 2.lapa). Iesniedzot prasības pieteikumu, prasītāja samaksājusi ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,20 EUR, līdz ar to ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir 2,39 EUR (3,25+2,34-3,20).

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz norādīto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 432., 440.[11], 440.[12] pantu, Zemgales apgabaltiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/ prasību vienkāršotās procedūras lietā pret /pers. B/ par naudas piedziņu apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, /pers. A/, personas kods /personas kods/, labā parādu un zaudējumus 1204,16 EUR, tiesas izdevumus 364,48 EUR un ar lietas vešanu saistītos izdevumus 300 EUR, kopā 1868,64 EUR, ieskaitot piedzītās summas prasītājas AS „SEB banka" norēķinu kontā Nr./konta numurs/.

Noteikt /pers. A/, personas kods /personas kods/, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, likumiskos procentus 6 % (seši procenti) gadā no pamatparāda 1204,16 EUR.

Noraidīt prasību daļā par īres maksas 200 EUR piedziņu.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts labā izdevumus par tiesas dokumentu piegādi un izsniegšanu 2,39 EUR un kancelejas nodevu 5 EUR.

Izdevumu par tiesas dokumentu piegādi un izsniegšanu 2,39 EUR samaksa veicama: saņēmējs Tiesu administrācija, konts Nr.LV51TREL2190458019000, reģistrācijas Nr.90001672316, saņēmēja banka: Valsts kase, iemaksas mērķis: EKK 21499, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi civillietā Nr.C16031618.

Kancelejas nodevas 5 EUR samaksa veicama: saņēmējs Valsts kase, konts Nr.LV39TREL1060190911100, reģistrācijas Nr.90000050138, saņēmēja banka: Valsts kase, iemaksas mērķis: EKK 09111, kancelejas nodeva civillietā Nr.C16031618.

Noteikt atbildētājam termiņu sprieduma labprātīgai izpildei desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedums kasācijas instancē nav pārsūdzams un stājas likumīgā spēkā tā pasludināšanas dienā 2019.gada 21.novembrī.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese I.Skudra

Tiesneses S.Maršāne

I.Belicka